

כה:

עין משפט
גר מצוה

פה א מתי תייב מהלי
 חפלה הלי יב סמג
 עשן יע:
ז ב טו"ע ייד סימן
 קמ סעיף ה:
א ג מתי פירא מהלי
 חפלה הלי יד טור
 ש"ע א"ח סימן קנג סעיף
 כ:

מוסף רש"י

[illegible]

תורה אור השלם

1. בן אדם הורע את
דודלס את תלמידיו.
2. ויחזקאל טו ב'
יחזקאל שבושן ישראל
בארץ יהואו וילך וישראל
שכב את בלילה פילוס
אביו וישמע ישראל
יהיה בני יעקב שים
עשר: בארשית לה אל
3. ויארם ישראל אל
ארצו לה עשה לך העם
הזה כי הבאת עליו
טעאת גדלה.
4. שמות לב כי העם
יורא משה את העם
פרע הוא כי פרעה
אורן
בקימים:
5. שמות לב כי
ואמר לקדם לסל ויך
התפרקו ויחנו לו
ואשכלבו באש וינא
העגל הזה:
6. שמות לב כי
ישא י' קינו אליך
ישראל כי שלום:
7. שמות לב כי
יהיה אחרי כי
ואשכלבו כי יורא אחות
יפה עשהה חמור ויארבה
אמנו כי דבר:

שמואל א יב א
8. אִשָּׁה תֹאֲרֵשׁ וְאִישׁ
אַחֵר יִשְׁכְּבֶנָּה בֵּית תְּכֵנָה
וְלֹא תֵשֵׁב בּוֹ כִּרְסֵי הַטֵּעַ
וְלֹא תַחֲלִלְנָה:

דברים כל
9. יבכה ין בשחין מצרים וכו'
והנה צרים עליה עד היות
אליהם רב שקה העל ארנן
אח צואתם ולשחות את מ
וישמרו למצואות עד היום
מטא לעיפה: ישעיהו מו
15. לעגלות בית און יע

ולא מיתרגם. מאי שעמא, מי
המקראות שכתובים לגנני כג
משנן אותם שלא להוציא או
והבימרים שהיו עליו מגילין
כדכתיב וחשופי שת צרות מי
וכל שכן בדבר שהוא יתר מז
כי ראי תנא כו'. **(תוספתא)**
והביסוף הרי זה מגנף. פירוש
שמיאל אמר מזוה קדמא ש

(ח) י"ז חוס' קדושין דף מ"ט ד

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

מה לפנינו מה לאחור. פי' ומה בנפח גבוני העולם למורח ולמעבר אי נמי מה היה קודם ששט ימי בראשית ומה יהיה לאחר שכלה העולם: אי מעשה של ענין השני נקרא ולא מתרגם. פירש רש"י שכל יאחזרו מעצמות היה צו מדקאמר אהרן ואלא העגל הזה וקשה דהא בירושלמי פליגי אמוראי ואיכא מאן דאמר מן ויאמר עד לשמחה בקומתם (י) מעשה עגל השני והיינו ספיפה דקרא דוירא מלשון ויפרכו"ל אי היה לו לומר אלף עד תחלת הפסוק לכן נראה כדמפרש בירושלמי דהשעם הוי לפי שזמן דומה גגגה אל יחיד ביחיד או של צבור צבור לגגגה של יחיד צבור ומשום כדדור של אהרן לא ראו לתרגם:

הדרן עלך הקורא את
המגילה עומר

בני העיר שהואיל והעם מתפלל בן
בתעניות ובמעמדות. לא גרם
ובמעמדות שהרי גבי מעמדות לא מנינו
רחוב אלא לבית הכנסת היו הולכין
כדמיא בפי' בחרה למענית (דף טו.)
כיון

ומה לפנים ומה לאחור קמ"ל מעשה לוש
 ושתי בנותיו נקרא ומתרגם פשיטא מהו
 דתימא ניוחש לכבודו דאברהם קמ"ל מעשה
 תמר ויהודה נקרא ומתרגם פשיטא מהו
 דתימא ליוחש לכבודו דיהודה קמ"ל שבחיה
 הוא דאודי מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם
 פשיטא מהו דתימא ליוחש לכבודן של
 ישראל קמ"ל כל שכל דניחא ללו דהויא ללו
 כפרה קללות וברכות נקריין ומתרגמין
 פשיטא מהו דתימא ניוחש * דלמא
 (6) פייגא דעתייהו דצבורא קמ"ל אוהרות
 ועונשין נקריין ומתרגמין פשיטא מהו דתימא
 ניוחש דלמא אתו למעבד מיראד קמ"ל
 מעשה אמנו וחסד נקרא ומתרגם [מעשה
 אבשלום נקרא ומתרגם] פשיטא מהו דתימא
 ליוחש לכבוד דדוד חמ"ל מעשה חלואש

[illegible]

הדרן עלך הקורא את המגילה עומד

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין בדמיו בית הכנסת
בית הכנסת לוקחין חיבה חיבה לוקחין מטפחות מטפחות
יכו

9. יבכה י' בשבוע מצרים ובמקרים ובמקרים אשר לא תוכל להרעא ובריה כח 10. חידו רעב גדול בשמור
 חידו צרים עקלה דעל חמור בשמיים כח רעבנו בדיניהם כחמסות כח מליכס כח 11. יאמר
 ובריה כח עקלה דעל חמור ואחרי שמיים ארני לדבר את הדינים האלה על האנשים שחיו כח הענק האבול
 ארצות השלמות את דמיון גורמים עקום: מליכס כח 12. חזרו את מנצבה בעל חמור את בית המלך
 ויחזרו למצוא דעל חמור מליכס כח 13. כרע כל קרסו יחזר עבדתי חזרו ולבואם נשאתם עמוסות
 מליכס: שמייהו 14. קרסו חזר חזרו אל בית מלעט שמיים ונפסם שמיים חזרו חזרו: שמייהו 15.
 16. לעלות את יגור שכו שכו יחזר עמו ויכורו יגור על כבודו כח ילע חמור: חזרה 17.

[illegible]

(6) ז"ל חסד קדושן דף ח"ט ד"ה המהרש"ם חס"ס נפש רבינו וז"ל וע"פ בערוך ערך מרשם.

קמ"ל שבתו הוא. שבת הוא ליהודה הקרייה: דאורי'. שבוה:
(ו) מחטא: מאכזה. של זכרות: ומיראש. של קללות. ואין לכן לשמים:
פייגי דעפייסו. יחלוש דעתן כשישמעו שיהו נענשין ויחמרו טוב
ליהנות מן העולם הזה בכל רגליו האילן וסופו ליענש: אל ספרגס
אלא אחרון. ויהיו בין יעקב שנים
עשר. והפסוק הזה נפסק בהפסק
פרשה לכן קורבו אחרון כלילי הוא
פסוק לעמלו: מן ויחמר משה אל
אשרן. מה עשה לך העם הזה (א)
פקדו המומרים. העיו פניהם לימר
יש ממש ע"ז: משום ישא. שלא
יאמרו הקב"ה נושא להן פנים ואין
יודעין שגדליהן יס ישראל לשאת להן
פנים דלאחרין צדקות ודף כן:
לא גדליהן יס ישראל לשאת להן פנים
אזי אחרתי ואכלתי ושבעתי וזכרתי
(זכרתי ח) וכן מתמייך עד עמלן עד
כזית עד כדליה: ישגלגה. לשון
משכב כדמכיו והשגל ישגת אלו
(נחמיה ב). וי"מ ט) לבחלח: כעפוליס.

לשון מפורסם הוא לנגדו יותר ממסורסו
ושיכון נבקק בית הרע: **חריזים.**
חרי לשון רע: **דבינים.** הז מן
היוםם של לפסד שהיו מרבל אזלין
גלליין בשומרון: **אם חוריהם.** ריע
הואל דרך הנקב: **מימי שינס.**
שינס ים לנרכשתא וזואה לחה ורסה
קרויה מימי שינס: **למחרסות.**
גני עבודה וזה חמיצ כפרס.
מלכס כי חור לשון מואל ריעי הוא:
לעגלות בית און. לקול השמועה
הכאה על עגלי בית און גירוש שמיעה
שכשומרון כי אכל עליו זה העגל:
וכמיו (ה) **(אשר)** עליו גילו. אשר
היו גליין לשמות עליו עתה יתאכלו
על כבודו כי גלה ממנו: **אלא כבידו.**
כובד משאו של ריעי **(היה)** כויד
ענביות. ודומה לו כספר ישיעה
לו וכרשו ורסו יתדיו לא יכלו מלט
משא וגר' הוא משא של ריעי. ורבותי

בגוץ יישגלנה ישכבנה מפרשין וכמריו עליו יגילו ממש לשון

הם ולשחות את מימיה למחראות למוצאות ר' גנאי לעבודת כוכבים שזמנא דההוא שמיא דר' יכלו מלש משא וגו' ר' אבל עליו עמו וכמרו אלא כבירו אמר רב שרי ליה לבר ישראל

הדרך עלך הקורא את
המנילה עומד

עומד
 בדמיו בית הכנסת
 משפחות משפחות
 יתנו יתנו

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) [תפסדו] נראה דהר"ם
למלא לחי למעבד חסדא
ומילתא ילקטן בני אהרית
ועונתן גרם למלא סיני
דמתיא יביב כחיה
(ב) [עמי] כע"ל (א) [תמי]
ספרים מימי הירא
(ג) [כע"ל] למלא
(ד) [חוספס] סיני, א
[חמי] כפסקין (א) סנהדרין פנ:
פ"ה, [וכרית] לא שכת לה
כ"ח: כ"ח: כ"ח: כ"ח:
(ה) [עמי] כע"ל (א) [תמי]
(ו) [עמי] כע"ל (א) [תמי]
(ז) [עמי] כע"ל (א) [תמי]
(ח) [עמי] כע"ל (א) [תמי]
(ט) [עמי] כע"ל (א) [תמי]
(י) [עמי] כע"ל (א) [תמי]

גליון הש"ס

נח' רלסא פייגא. פיין
ברל'ס ויגש (פ' מ"ו פסקו
(א) פ' מ"ה פסקו טו):

הגהות הב"ח

(N) נָבִי וְכִנְיֹת מִיִּשְׂרָאֵל
וְהַתְּלִמְתֶּם סִפְּתֵי חָסֵד
דַּמְעָתָם יִתְּנוּ חֶסֶד אֲחֵר
מֵאֲבִיבֵךְ
וְיִמְרָא דְקָמִל אֲדֹרִית
וְיִעֲשֹׂן
וְיִסְתַּבְּרֻן מִשְׁטָם מֵרָם
דְּחִיטָא יִחְרַשׁ לִלְמָא
סִינָא דְעִמְיָא לְעֹרֵר
שִׁיחַ מַעֲבֵד מִלֵּן לֵן
(2) דִּיבִי דִּיבִי
סִפְּתֵי חָסֵד לֵן מֵרָם
(3) דִּיבִי מִן יִלְמָא וְכִי
כֵּסֶף שִׁחֻז אֲבָרָא
סִפְרֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁנֶּקֶד
מִשְׁנֵה הַעֲבֵל הָשִׁיב
(7) סִפְּתֵי חָסֵד לֵן וְיִמְרָא
עֲלֵי לֵלִי וְיִחְסֵב אֲחֵר
מִלֵּן
(ח) דִּיבִי מִלֵּן גְּמִילִי
יִשְׂרָאֵל יִכִּי כִּי יִחְסֵב
תִּרְסֹם וְיִחְסֵב מִלֵּן
יִסְתַּבְּרֻן מִשְׁטָם וְיִחְסֵב

הגהות הגר"א

[א] גמ' מעשה דיד ואלמנין
ולא תז"ת (יכנירסא שלט
במתני' וע' תוי"ט):

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א' נס' מעשה דוד ואמנון
נקרין ולא מתרגמין כל"ב:

רבינו חננאל

מה לפנינו קודם נבאר
העולם ומה לאחר, קמ"ל
דלא חייסין, מעשה לוט
ובנהיו נקרא ומיתרגם,
מעשה חמר ויהודה נקרא
ומיתרגם, מעשה העגל
הראשון נקרא ומתרגם,
קללות וברכות נקראין